अवतारकथा पुण्या बधो यत्रादिदैत्ययोः ॥ ४१ ॥
प्रह्लादस्यानुचरितं महाभागवतस्य च ।
भक्तिर्ज्ञानं विरक्तिश्च याथात्म्यं चास्य वै हरेः ॥ ४२ ॥
सर्गस्थित्यप्ययेशस्य गुणकर्मानुवर्णनं ।
परावरेषां स्थानानां कालेन व्यत्ययो महान् ॥ ४३ ॥
धर्मो भागवतानां च भगवान् येन गम्यते ।
आख्याने ऽस्मिन् समाम्नातमाध्यात्मिकमशेषतः ॥ ४४ ॥
य एतत् पुण्यमाख्यानं विष्णोर्वीर्योपबृंहितं ।
कीर्तयेच्छ्रद्धया श्रुत्वा कर्मपाशैर्विमुच्यते ॥ ४५ ॥
एतच्च आदिपुरुषस्य मृगेन्द्रलीलां दैत्येन्द्रयूथपबधं प्रयतः पठेत ।
दैत्यात्मजस्य च सतां प्रवरस्य पुण्यं श्रुत्वानुभावमकुतोभयमेति लोकं ॥ ४६ ॥
यूयं नृलोके वत भूरिभागा लोकं पुनाना मुनयो ऽभियन्ति ।
येषां गृहानावसतीति साक्षाद्गूढं परं ब्रह्म मनुष्यलिङ्गं ॥ ४७ ॥
स वा अयं ब्रह्म महद्विमृग्यकैवल्यनिर्वाणसुखानुभूतिः ।
प्रियः सुहृद्वः खलु मातुलेय आत्मार्हणीयो विधिकृद्गुरुश्च ॥ ४८ ॥
न यस्य साक्षाद्भवपद्मजादिभी रूपं धिया वस्तुतयोपवर्णितं ।
मौनेन भक्त्योपशमेन पूजितः प्रसीदतामेष स सात्वतां पतिः ॥ ४९ ॥
स एष भगवान् राजन् व्यतनोद्विकृतं यशः ।
पुरा रुद्रस्य देवस्य मयेनानन्तमायिना ॥ ५० ॥
राजोवाच ॥ कस्मिन् कर्मणि देवस्य मयो ऽहन् जगदीशितुः ।
यथा चोपचिता कीर्तिः कृष्णेनानेन कथ्यतां ॥ ५१ ॥
नारद उवाच ॥ निर्जिता असुरा देवैर्युध्यनेनोपबृंहितैः ।